

להעיר ולהתעורר

■ בעמדינו בחודש הרחמים והסליחות, זמני תשובה ותיקון המעשים, להטרה ולהתקדש ולהיות מוכן ומזומן להיות נענים לקריאת ובקשת המלך שתמליכוני עליכם, בהכרח **להתבדל** כליל מכל המחוברים ומקושרים למרכבת המינות, ומכל השפעת מכשיריהם השונים, למען יהיה פינו ולבנו שוין בתפלת וכל הרשעה כולה כעשן תכלה.

■ **תכלה שנה וקללותיה** בצאת השנה גרבה בתפלה על צער וגלות השכינה וחילול ה' הנורא, כאשר עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו, ואותה תפליצת מנאצת ומחרפת בשותפות המינים החרדים היא בעוכרה של עיכוב הגאולה, ובמהרה נזכה שתכלה אותה הקללה הגדולה.

■ ביום השלישי לסדר והיית משוגע ממראה עיניך (ממראה הרבנים אשר תראה, הגרעק"א) התגברה ההתלהבות לשמש בשליחות השטן בעגל בחירותיהם הטמאות, להסית ולהדיח **להודות בע"ז** ולהיות שותף בהעמדת השתלטות המרידה במלכות שמים, המעכבת ביאת הגואל.

■ בעת ההסתה אין שולט הדעה הפשוטה, ורק **רוח שטות** ושגעון המה שולטים בכל תוקף, כאשר המנהיגים עומדים בראש ונענים לקריאת השטן "הבה ונחדש את מלכות המינות" לתת איזה צורת דת על השתי וערב הציוני, ולזכות להיות סמוך על שלחן הכפירה.

■ המסיתים השונים מחייבים לילך אחריהם בלא קושיות ושאלות, כי **סכנה חמורה** מאוד להרהר בד"ת ואמונה שזאת גזירת שמד שיבטל את קדושת יצירת החוב קדוש שנוסדה ברוב עמל ויגיעה, ובאורך השנים פג טעמה וריחה ונשארה לאנחות לקלון ולשמצה, וצריכה חיזוק גדול.

■ **עוד ישראל רד עם קל**, כמה גדולה ה"ש של היהודים הכופרים בע"ז, ששוב הכריזו בכל תוקף כי עם ישראל נשאר נאמן לה' ולתורתו ולא יאמרו קשר לכל הבוגדים השונים, ובזאת אף הכריזו בגאון ובעוז כי הוראות ופסקי המנהיגים המסיתים אינם מחייבים כלל, כי משועבדים אנו לתוה"ק המחייבת להלחם נגד המסיתים והשפעתם.

■ ובאותה העת של קול ענות חירופין וגידופין, נשמעה היטב קול מלחמה במחנה ללוצץ מכל חוב קדוש המאוס, ולהכריז בכל תוקף, כי העם היהודי **נגד** קיום מדינה הציונית, ואין משתתפים בבחירותיהם להנהגת המרידה בה' ובתורתו.

■ יש לציין כי אין **חידוש** כלל באחדות האגודאים עם המזרחיים, אבל החידוש היא על המתפלאים ותמהים, החושבים שעיקר ההתנגדות היתה רק על מי שנקרא בשם מזרחי, אבל לא אם יפצו את המינות בשם אחר, וכסילים מתי ישכילו כי כבר הוכרז עליהם לפני שמונים שנה בעת שהחלו עם התחברות לוועד הלאומי, כי אין ביניהם ולבין המזרחי.

דבר בעתו

אבות: פרקי ג' ד'

פרשת כי תבא - אלול

- **במסכת מגילה** (לא ע"ב) תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר עזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת ושבמשנה תורה קודם ראש השנה מאי טעמא אמר אביי ואיתימא ריש לקיש כדי שתכלה השנה וקללותיה.
- **ובמטה אפרים** שאפי' במקומות שמתאחרין ואין משכימין כלילה לומר הסליחות מ"מ ביום ראשון משכימין קצת בכדי שיתכן לשון הפזמון שאומרים בו בזעקתם בעוד ליל וכן רצה עתירתם בעמדם בלילות, אבל אם התחילו קודם עמוד השחר לית לן בה.

בניה"ב בינו עמי" עש"ז

לידע ולהודיע

המטרה:
לעורר יראי ד' על
דברים הצריכים חיזוק

אלול תשע"ט

פרשת כי תבא

תקלט

מכתב שנתקבל
באוצר היהדות

להוצאת "לידע ולהודיע" מזכי הרבים בדברי יהדות ואמונה המאירים עיני מבקשי האמת.

הן עתה שוב עברו ימי ההסתה והדחה, שכבר נהיה קצת להגילות, ופעם היו מרגישים שבענין בחירותיהם יש יותר חמימות משאר דברים, כיון שהוא פעם אחת בכמה שנים יש מלחמה כבידה

המשפיעה על האדם שימאס בה. אבל עתה גם זאת נעשה להגילות, וגדולה השפעת הרגילות לדבר עבירה, שמכבה את הרגשת היהדות הפשוטה, וצריך לעמוד על המשמר שלא להיות רגיל בדבר עבירה, אלא ותרגילי לדבר מצוה, למאוס ולהרחיק כל שייכות לטומאה, שכל תיבה משפתם הטמאה, וכל פרוטה מקופותיהם וכל קריאה בצייטונגען, יהיה מוקצה מחמת מיאוס, ולא ליתן המשחית ליכנס ולקרה.

חובת היהודי לחשוב חשבונו של עולם, מהו חובתו בעולמו, כי אין כאן בסיון לזמן בחירותיהם בלבד, אלא בכל השנה מגדלים ומרוממים את העומדים בראש ההסתה והדחה, ובהכרח אל היהודי המשועבד למלכו של עולם, להתבדל כליל מהשפעתם והגדלתם, ובזאת יהא מושפע אך ורק משעבודו לתוה"ק המחייבת את היהודי.

אין כאן איזה חרפת כבוד בשר ודם שאפשר למחול ולהעלים ולוותר, אבל יש כאן חרפת כבוד ה' שח"ו להעלמו, ואם אב אבי איה כבודי.

אף גם זאת אין להכנס לקטנות הבלבולים לטעון שגם המסיתים הנושנים היו מתנגדים להם, שבזאת כבר מודים בדרך הטומאה, אלא שדורשים תיקונים שלא יהיו קלקולים נגלים, וזאת אחת מתחבולות השטן, ודי למבינים.

חזקו ואמצו שרידים הנשארים הברכים אשר לא כרעו לבעל.

בברכה וחיזוק
א' הקולאים

לשון כלבין

לא ישמע על פירי!

פירושו:

התיבה	בלשון הקודש	בלשון המינים	בלשון דברים
חרחור	חיימום	השמעות קול בגרונו	כ"ח כ"ב דברים
שעמום	מחלת שגעון ורקנות	בטלה	כ"ח כ"ח כתובות פ"ה מ"ה דברים
זאיה	עף במהירות חזקה פתאום	עף בקלות בלא יגיעה	כ"ח מ"ט דברים
זלקת	מחלת קדחת חמורה	התפשטות חולי (אנצידוז) ובדלקת	כ"ח כ"ב יכ"ה ה' גו' ובדלקת

שמעתי מפי אדמו"ר ז"ל (חתם סופר) בשם רבו הפלא"ה שפי' "טוב וישר ד' על כן יורה חטאים בדרך" אם הקב"ה רואה שצבוע מפתה ומסית רבים אז יתן ד' שיוורה להם חטא בדברים שיכשלו, וכל יראי ד' יכירם וישמרו את עצמם ממנו דפח"ח. (שערי חיים להגה"ק רבי חיים סופר ז"ע, תהלים נ"ט)

שאלו את הרב מסעראצקע מוהר"ל ז"ל: למה לעת זקנתו של אדם כל תאותיו פוסקין ממנו רק תאות הממון אינה פוסקת ממנו? ענה: מומן הרי הוא דבר שבמנין ואפילו באלף לא בטיל, אפילו יחיה האדם אלף שנים אין התאוה אחר הממון בטל ממנו. (אמירה יפה)

מעשה לסתור

סיפורים שאינם לפי רוח הזמן

והרה"ק מסטרעטין זצ"ל אמר משמו של הרה"ק ר' אורי **מסטרעליסק** ז"ע"א (יארצייט כ"ג אלול תקפ"ו) עה"פ שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם, שאמר: לפני ביאת המשיח יהיו רבייס רשעים גמורים ר"ל, אבל הן החסידים הם בתמימותם סוברים שרשב"ם הוא עובד ה', ולכן נוסעים אליו, לזאת התפלל דוד המלך ע"ה שומר נפשות חסידיו כי השי"ת ישמור את החסידים ומיד רשעים יצילם, שלא ישכלו ח"ו ברבייס כאלו. (אור עולם אות י"א)

נדפס על נייר חיר"ל, בלי חשש חילול שבת קודש ח"ו

ניתן לחשי תגליון באוצר היהדות מאה שערים

שואל ומשיב

אמר המעתיק, באשר כעת הזאת היא שעת השמד בכל העולם שגזרים גזירות רעות על חינוך התשב"ד, על כן ראינו לנכון להעתיק קצת מדיני שמד, ומענייני חינוך הבנים, וכל המסתעף, וישמע חכם ויוסף לקח.

שואל: מה היא הדרך הראויה להתנהג בה עפ"י תוה"ק בעת שבאים לגזור גזירות שמד על החינוך?

תשובה: בפרשה זו (כי תבא) שאנו קוראים מענין התוכחות על עון, צריך לדעת על דבר מה יסרת איש, על דבר מה הוא עיקר התביעה על האדם. וראשית כל דבר צריך לדעת שחינוך הבנים הוא יסוד היסודות, וכמו שמצינו שבשביל כך חיבב הקב"ה את אברהם אבינו ע"ה וכמאמר הכתוב כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריזו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט, למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו.

וכמו שכתב בתפארת בנים (לבעל הדרכי תשובה) האדם לא נקרא בכלל ירא ה' וצדיק גם אם יעסוק בתורת ה' ובעבודתו אלא אם כן הוא משגיח בעיני פקידה על בניו שילכו בדרך התורה והמצוות, ואז הוא חשוב לפני השם יתברך. וזה שחשב המעלה היותר גדולה מאברהם אבינו ע"ה, (כי היה לו מעלות רבות ונשגבות, עם כל זה אין זה די עולה לפני מלך הכבוד, רק) העיקר בגידול בניו בדרך זה לטובה.

ובכתב סופר (בראשית כ"ב) **כל עיקר שמחת אברהם במה שנוולד לו בן היתה שידריכהו לעבודת ה', כדכתיב למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וכו', והיה הכל סעודת מצוה ושמחה לפני ד'.** עכ"ל.

ובדבר בעתו (להחפץ חיים) מי שאינו רואה להשריש בלב בניו אחריזו אמונת ה' ותורתו ומצוותיו, ולא איכפת ליה אם בניו הולכים בדרך ה' או לא, איננו יוצא ידי חובת יהודי כלל, **שכל פינת יסוד האומה הישראלית מיום היותם לגוי הוא רק בתנאי זה שקבלו על עצמם שלא יכרת עבודת ה' מבניהם ומבני בניהם עד עולם.** ע"כ.

גם צריך לדעת שבכל כי האי גונא, צאי לך בעקבי הצאן כתיב, וצריך לראות איך עשו אבותינו ורבותינו לענות בצרה האלו. וענין הגזירות על החינוך לא דבר חדש הוא.

ובזמנים קדמונים היו שמסרו נפשם ממש על ענין החינוך שלא ללמד חכמות חיצוניות, ומסרו עצמם לילך לבית האסורים בשביל כך (ושבי כולוהו איתנייהו ביה) וכ"ש בזמן הזה שברובי מקומות כל הענין הגזירה הוא רק מניעת הרווחת ממון לכיס המנהלים, וד"ל.

וכמו שנביא כאן מה שכתב הגה"צ ה' **אלעזר שפירא מקוויאשד** (בהקדמה לספר חידושי בני יששכר שער א' כ"ט) כן ראיתי בימי עלומי שלא רק החסידים אלא כל הבע"ב בני תורה סבלו מן הממשלה עונש וקנס, ולא נתנו את בניהם ללכת אל

ה"שולע". בפרט הצדיקים והחסידים לחמו ועמדו על נפשם במסירת נפש להציל בניהם ובנותיהם מטרף דעתם. ע"כ. עוד שם (שער ב' פ') עוד זאת זכור ואזכרו בימי עלומי בעירנו נאספו אל משמר איזה עשרות בע"ב על מעת לעת, עונש של שלא הניחו בניהם ללכת אל בית הספר המדיני, אבל **בידעם כמה גורם פגם זה לנפש הבן, מסרו נפשם על זה.** ע"כ.

(אמר המעתיק: ומה נאמר ומה נדבר בזמן הזה שעיקר גזירה זו היא ברובה על הכספים, ואי"צ למסירות נפש לשבת בתפיסה ולשלם קנסות, שבודאי שאין להכנס בפשרות). וכל הענין הוא גזירה משמים על החינוך, וכמו שמספר הרה"ג **רבי אהרן קאציניעלבוין (שלהבת א"ש) שהגרי"א** ראה ברוח קדשו את הגזירות שיבואו על החינוך, וקיוה שבארץ ישראל תהיה פליטה, ונעתיק כאן דבריו, ובתוך דבריו מדבר גם על ענין מסירות נפש ללכת בקצה האחרון בענין החינוך, וכה הוא מספר: וצריכים אנו להבהיר ולברר הענין של סעיף ב' "ולהחזיק מעמד התורה" כי לכאורה גדול כזו אשר בארצות ליטא התחיל להתרומם אז קרן התורה ע"י אור נפש החיים רבנו הגר"ח מוואלאזין זצוק"ל וגם כל אלו שבאו אז לארה"ק וחרפו נפשם בסכנת דרכים נוראים היו כולם ת"ח גדולים וצדיקים, כידוע, וכו' וא"כ צריכין אנו להבין פירושו של התיסודות הישבו: להחזיק עמוד התורה, הלא עמודי התורה היו די חזקים אז. ואולי אפשר להבין זה עם מה שמעתי מפי הרה"ג ר' ישעי' חעשין זצ"ל שזקנו סיפר לו שכנסנו ביחד עם ר' ישראל שקלאווער ז"ל מעכו לצפת התלוה עמו בדרך הגאון בעל לבושי שרד וערבי נחל, מוה"ר דוד שלמה אייבשיץ ז"ל וכו'.

באחד השיחים שאל הלבושי שרד את ר' ישראל מה היתה סיבת ביאת תלמידי הגר"א ז"ל לבוא לאה"ק, תשובתו היתה כי רבנו הגר"א ז"ל אמר לתלמידיו: **דעו לכם כי נחשול גדול התעורר לבא בעולם ובפרט בענין חנוך בנינו ובנותינו** אולי ואולי נוכל להנצל באר"י, (והרה"ג ר' ישעי' חעשין ז"ל סיפר לי אז עוד דברים נוראים באריכות מענין זה ולצערי שכחתים ואולי ישנם אנשים שזוכרים עוד כדאי מאד לפרסמם לזכות הרבים).

ואפשר שזהו כוונתו של הגאון ר' ישראל "להחזיק מעמד התורה" פירושו של דבר יסודי החנוך הטהור והקדוש.

ואמרת הכותב להוסיף ולפרש דברי הגאון ז"ל בפירושו של "נחשול גדול התעורר בעולם" כפי מה ששמעתי מאמו"ר הרב אברהם משה הלוי זצ"ל - אשר למד בהקלוי"ז של הגאון בוילנא - ששמע בשם הגאון ז"ל, שיש שני מיני יצה"ר, אחד פרטי והשני כללי, הראשון מסית ומפתה ח"ו את כל אחד לפי מה שהוא, והשני היצה"ר הכללי, בכל דור ודור להסית ולהעביר צבורים וכלליות של עם ישראל באיזה עבירה, או פגם או דעה כוזבת, ובהתחלה בא עם איצטלא דקדושה - וזהו מובנו של הנחשול הגדול אשר ראו עיני הקדושים של הגאון ז"ל - והוסיף אומר עוד שבזמן ההוא כשבא על הכלל **אי אפשר להנצל ממנו בשום אופן רק כשנוטים לקצה הצד השני של הקדושה** אף שבשנים כתיקונם אין זה מוכרח כ"כ, אמנם בזמן כזה שרואים שצד של הבע"ד אוהז את הרבים אין דרך אחרת רק להחזיק בקצה האחרון של צד הטוב, וע"כ כוונתו חז"ל דבר בעיר אל יחלף אדם באמצע הדרכים מפני שמה"מ באמצע הדרכים, ושלי בעיר אל יחלף בצדי הדרכים, והדברים מאירים כספירים כאשר רואים אנו זאת גם בזמננו ואשר יבואו בעז"ה באריכות בהמשך הדברים. ע"כ.

(אמר המעתיק, ומי ידע אם לא נאמר בדרך שחוק מר, שהנה בא"י תלמידי השרף הקדוש מהרי"ל דיסקין מלומדי מלחמות ומסירות נפש הנה, ועד היום הזה יודעים הכל שאין לקחת ממון חיצונים, ואילו הלווקחים בסתר או בגלוי נחשבים כסרים מן הדרך, ומה שאין כן אלו שאצלם ענין לקחת כספים היא מן המצות התלויות בארץ, ואם שיש ללמד עליהם זכות שבתחילה הגוים לא הרעו כהציונים ולא ראו הסכנה, אבל ג"ז שלקחו אז מן הגוים ה"י שלא ברצון חכמים כידוע, וכעת נשאר אצלם מצוה 'אז יענער טאר נישט נעמען געלט', והם עצמם יכולים לרדת לשאול תחתית ה"י, וד"ל. ובה"ה שיש עוד שרידים מבינים גם בחו"ל שנמנעים מלקחת כספי הגוים לבתי החינוך).

והענין הוא כמו שידוע מה אמרו הצדיקים ברוח קדשם שתבוא אפיקורסות, מבול של כפירה לעולם, והוא ענין חבלי משיח ומלחמת גוג ומגוג, ובכלל זה הם גם הגזירות על החינוך.

עוד יש להקדים, שגדולה הסכנה עד מאד אם עושים פשרות בענין החינוך שהוא יסוד היסודות, וכמו שאמר **מרן מסאטמאר** (בדברי יואל מכתבים מכתב ל"ה) רק בתי ת"ת בלבד הם הערובה היחידה שלא תכבה גחלת האמונה מבנינו אחרינו, ושום חינוך אחר **אם יש לו איזה התקשרות עם המינים ואפיקורסים באיזה אופן שהוא לא יוכל להבטיח חיי תורה ויראת שמים**, ולשוא כל ההבטחות וכל ההתחייבות בענין החינוך שנשמת ישראל תלי בזה, והחכם מכל אדם הזהיר על זה במשלי כי יחנן קולו אל תאמין בו, וכל אב ואם הרוצים להוריש את דרך ה' לדורם אחריהם, עליהם להכניס את בניהם רק לבתי הת"ת ההולכים בעקבות הרועים, ללא שום סטייה מדרך הקודש מדור דור. (המשך יבוא א"ה)